

Той кесията извади
И паритъ въ брой му даде...
— А простете, Плишъ и Плюмъ,
Казаха имъ Дишъ и Крумъ,
Часъ настана за разлька,
Часъ прощаленъ, часъ на мжка.
Вий при назъ бѣхте въ неволи,
Но отъ днеска ще ядете
Само манджи и пържоли!...
Сбогомъ, сбогомъ, всѣки часъ
Ще си спомняме за васъ!

